

Ad § 24 c

Bestemmelsen regulerer, hvordan bofællesskabets boligudgift skal gøres op i de forskellige boligtyper, og hvilken boligudgift der skal lægges til grund for udmålingen af støtten til hver enkelt bofællesskabsdeltager.

Hvis der er tale om en lejebolig, opgøres den samlede boligudgift ved boligstøtteberegningen som for sædvanlige lejeboliger til andre end bofællesskaber efter §§ 10 og 11. Tilsvarende opgøres den samlede boligudgift efter § 16, jf. §§ 10 og 11, hvis der er tale om en privat andelsbolig. Denne samlede boligudgift foreslås anvendt, uanset om ikke alle måtte være medandelshavere. På samme måde opgøres boligudgiften i ejerboliger efter § 17, som for ejerboliger i øvrigt, uanset om ikke alle måtte være ejere.

Det bemærkes i denne forbindelse, at kommunens boligstøttekontor med hjemmel i § 41, stk. 3, kan forlange, at ejeren af en bolig, hvortil der søges boligstøtte, oplyser den samlede boligudgift til kommunen.

Det foreslås at beregne støtten på grundlag af den enkelte beboers faktiske andel af den samlede boligudgift i alle typer bofællesskaber – det vil sige, uanset om alle er ejere, andelshavere eller lejere, og uanset om bofællesskabet består af både ejere/andelshavere og lejere. At støtten skal udmåles efter den faktiske boligudgift betyder, at boligstøttekontoret må lægge beboernes indbyrdes aftale om fordelingen af den samlede boligudgift til grund.

Dog foreslås, at lovens §§ 11 og 15 også skal finde anvendelse med hensyn til den enkelte bofællesskabsdeltagers faktiske andel af den samlede boligudgift. Kommunen får hermed mulighed for at lægge en lavere leje end den aftalte til grund, hvis et bofællesskab f.eks. har aftalt, at en deltager betaler en uforholdsmæssig høj leje for et lille værelse. Kommunen får endvidere mulighed for at nedsætte den udmålte støtte og for helt at nægte støtte, hvis f.eks. den aftalte leje overstiger halvdelen af den pågældendes indkomst.

Ad § 24 d

På samme måde som efter de almindelige regler foreslås der grænser for, til hvor stort et areal hver enkelt beboer skal kunne få boligstøtte.

Det foreslås at sætte grænsen til 40 m²; denne grænse ligger lidt over det areal, der efter de gældende regler (for nye støttemodtagere) ydes støtte til pr. person for en husstand bestående af 3 personer. Hvis boligudgiften for en bofællesskabsdeltager overstiger den forholdsmæssige andel af den samlede bo-

ligudgift for 40 m², medregnes således kun m²-lejen for 40 m².

Er en bofællesskabsdeltager stærkt bevægelseshæmmet, og er boligen (det vil sige hele bofællesskabsboligen) egnet herfor, foreslås, at man i stedet medregner den forholdsmæssige andel af boligudgiften for 50 m².

Som nævnt i bemærkningerne til § 24 a betragtes børn af bofællesskabsdeltagere ikke som selvstændige støtteberettigede personer. Det foreslås i stedet at forhøje arealgrænsen i denne situation med 10 m²; dette foreslås at skulle gælde, uanset om der er et barn eller flere børn. Hvis begge forældre bor i bofællesskabet, kan de vælge, i hvis boligudgift barnet skal indgå.

Det bemærkes, at arealgrænsen ikke forhøjes med 2 x 10 m², hvis en stærkt bevægelseshæmmet bofællesskabsdeltager bor sammen med sit barn, men kun med 10 m².

Der må ligeledes fastsættes et maksimumsbeløb for den årlige boligudgift pr. person. Dette foreslås fastsat til 15.300 kr. svarende til det i 1991 gældende maksimumsbeløb for husstande uden børn (45.900 kr.) delt med 3. At der tages udgangspunkt i 1991-maksimumsbeløbet hænger sammen med, at de i loven angivne satser og grænsebeløb er de i 1991 gældende.

Er bofællesskabsbeboeren stærkt bevægelseshæmmet, og er hele bofællesskabsboligen egnet herfor, foreslås at forhøje den maksimale boligudgift med 100 pct. Ligeledes foreslås en 100 pct. – forhøjelse af beløbet på 15.300 kr., hvis en bofællesskabsdeltager bor sammen med sit barn/sine børn.

Bor begge forældre i bofællesskabet, kan de vælge, hvis boligudgift der skal forhøjes.

Som foreslået vedrørende forhøjelsen af arealgrænsen og svarende til den gældende § 14 foreslås, at en stærkt bevægelseshæmmet bofællesskabsdeltager med et barn kun kan få forhøjet den maksimale boligudgift med 100 pct.

Ad § 24 e

I bestemmelsen foreslås, at boligydelse (det vil sige boligstøtte til pensionister) til bofællesskabsdeltagere beregnes efter den almindelige regel i § 21, hvorefter pensionisten selv skal betale 10 pct. af husstandsindkomsten op til en vis grænse (grænsebeløbet) og 20 pct. af indkomsten over denne grænse; boligydelsen beregnes herefter som forskellen mellem 90 pct. af den årlige boligudgift og grænsebeløbet.

Ligeledes foreslås, at boligsikring (boligstøtte til ikke-pensionister) til bofællesskabsdeltagere beregnes efter reglerne i § 22, stk. 1 og 2, hvorefter grænse-